

boj o zrno,pardon boj o kost

Tuhle sobotu dostali ohařící obří kost a Brtník jim ji seknul napůl. Oba tak spravedlivě dostali jeden obří kloub a kus kosti samotný. A pustili se do toho.Každý si někam zalezl a v tichosti si hlodal. Respektive Rumíček si odběhl stranou na trávník, aby měl klid a pohodlíčko. Tam si lehnul a pustl se do díla. Tazzymíra, náš malý velký primitiv, si popošla od zápraží a na kamenné cestičce “stála na hlavě” a drtila kost.

Po určité době došlo,jako vždycky k situaci, kdy usoudili, že druhá strana má tu lepší variantu než je jeho současný majetek. A došlo na diplomatický i nediplomatický jednání o případných přesunech majetků. S heslem “Důležitý je výsledek, nikoliv průběh a povoleno je krom hrubého jednání jakýkoliv šmėčko.”, se snažili toho druhého obehrát.

Jakmile k tomu došlo, Rumíček se rozjásal a rozhopíkal zahradou. Vždycky ho to rozradostní, jakej von je to přešikovnej hoooošiček. V takový moment je nutno jej výrazně ujistit o tom, že tento velký čin nezůstal světem nepovšimnut a svět jej náležitě oceňuje □ . Tazzy se v takových momentech neraduje, Tazzy neztrácí čas a likviduje získané. Když dojde na ohlodání toho nejlepšího, nastává čas pro pauzičku. Z obou kostí se stává nezajímavá věc. Zdánlivě. Protože v průběhu dne a to i toho následujícího, vždycky jeden z nich jde jen tak jako ledabylým krokem nenápadně kolem volně ležící kořisti, kterou uchvátí a učiní se tím pádem pro druhého zajímavým. Ten pak chodí okolo a snaží se využít chvilky nepozornosti, aby se obohatil. Případně dojde na honičku a parodii na přetahovanou zvanou “Líbačka” kdy nemajetný se snaží vypáčit z tlamy majetného majetek.

Celé to chytne vylepšení, když nás v neděli navštíví knírajda Eminka. Po úvodních honičkách objeví Emička tu úžasnost. A coby fenka návštěvnice a starší než Tali, se k tomu postaví čelem. □ Kost zabaví, a panuje. Rumíček je gentleman, takže se jde radši věnovat dvounohé návštěvě a leze jim po klíně. A Tali je jouda. Takže tancuje kolem Emičky. Aaaaa dostane na budku. Ovšem to by nebyla Tali, aby jí to došlo □ . Takže na tu budku dostane několikrát. Ovšem všechno v rámci slušný psí komunikace. Nakonec tedy pochopí a jde se začlenit mezi ostatní. Což v jejím podání znamená to,co s naučila od Rumíčka, tedy snahu usednout někomu na klín. Neuspěje. Překvapivě, vzhledem ke své velikosti. □ .

No ale..... pozorte!

To, že jsme byli v podstatě všichni nahoře v altánu ovšem způsobilo, že už se nikdo nezajímal o tu velkou vzácnost. To zcela mění situaci a rozhodí Emičce značně sandál. Chodí dole pod schodama od altánu a naprosto nenápadně a vyzývavě všem předvádí svůj nově nabytý majetek. Marně ? Takžeco zbývá malé nebohé knírajdě? Napochodovat do společnosti a..... po chvíli se tedy taky uvolit k tomu, že se o majetek podělí. Nu a to vnese do psí společnosti značný veselí. Kostéčka střídá poctivě majitele. A musím říct, že tohle mi dělá velkou radost. Ve hře je hodně důležitá věc a přitom je to právě pořád hra. Kdy se všichni navzájem pošťuchují, dělají se důležitým, ale pořád si jen hrajou. Jednu chvíli propukne dokonce obíhačka, kdy se běhá kolem udírny.

A my dvounožci si jen tak sedíme a bavíme se tím jak se baví ti čtyřnožci. "Bitva" o kostéčku, která ani bitvou nikdy nebyla, je dobojována, kostéčky se stal zdroj dobrý zábavy. Pro všechny.